

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΝ

Τοῦ κ. JEAN FOURASTIÉ
Καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Παρισίων

Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Σελήνης ἔχουν «προγραμματισθῆ» διὰ τὸ 1970 καὶ ἐπὶ τοῦ Ἄρεως διὰ τὸ 1980. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποτιμηθῆ ἡ ἐπιστημονικὴ, τεχνικὴ καὶ πολιτικὴ σημασία τῶν γεγονότων αὐτῶν. Π.χ., εἶναι ὀρθὴ ἡ ἐπεξεργασία μιᾶς νομοθεσίας, ἐνὸς Δικαίου τοῦ Διαστήματος καὶ κυρίως ἡ ἀνάθεσις εἰς τὸν Ὄργανισμὸν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῶν ἐξωγήινων ἐδαφῶν τὰ ὁποῖα θὰ κατακτῆται ταχέως ἢ ἀνθρωπότης.

Ἄλλὰ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμένωνται ἀπὸ τὰς θαυμασίας αὐτὰς ἐπιστημονικὰς καὶ πολιτικὰς προοπτικὰς, οἰκονομικὰς προοπτικὰς, διότι, τοῦτο θὰ κατέληγεν εἰς πικρὰς ἀπογοητεύσεις.

Ἀπὸ τοῦ 1950, ἡ οἰκονομικὴ παραγωγή τῶν δυτικῶν ἔθνῶν αὐξάνεται μὲ ἐτήσιον ρυθμὸν 4,5%. Ὁ φυσικὸς ὄγκος τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῶν διπλασιάζεται ἀνὰ ἑννεαετίαν περίπου.

Ἐάν περιορισθῶμεν εἰς τὰ ὀκτῶ περισσότερον χρησιμοποιούμενα προϊόντα (ἄνθρακα, πετρέλαιον, σίδηρον, ξυλεῖαν, σιτηρά, τσιμέντο, κρέας, σάκχαριν), διαπιστοῦται ὅτι κατὰ τὸ 1964 τὸ βάρος τῶν εἶχεν ὑπερβῆ τὰ 8 δισεκατ. τόννους. Συνεπῶς, ὁ ἄνθρωπος παράγει, μεταποιεῖ, βιομηχανοποιεῖ καὶ καταναλίσκει κατ' ἔτος πολὺ πλέον τῶν 7 ἑκατομμυρίων τόννων γῆνου ὕλικου.

Ἄν ἡ μᾶζα αὐτὴ ἐδιπλασιάζετο ἀνὰ ἑννεαετίαν, ἐντὸς ἐνὸς αἰῶνος θὰ ἦτο χιλιαπλασία (διότι, ὅσον καὶ ἂν αὐτὸ φαίνεται ἐκπληκτικόν, ὁ ἀνὰ ἑννεαετίαν διπλασιασμὸς, σημαίνει πολλαπλασιασμὸν ἐπὶ 1.024 κατὰ τὸ 1999). Οὕτω, μὲ τὸν ρυθμὸν αὐτὸν τῆς ἀπὸ δεκαπενταετίας προόδου ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι θὰ συνεχισθῆ κατὰ τὸ ἐγγὺς μέλλον, ὁ ἄνθρωπος θὰ βιομηχανοποιῆ κατὰ τὸ ἔτος 2365 βάρος μάζης ποῦ θὰ ἀνήρχετο εἰς 7,10 εἰς τὴν 21ην τόννων. (Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ 7,10 εἰς τὴν 21ην ὑποδηλώνει τὸν ἀριθμὸν ὁ ὁποῖος σχηματίζεται ἀπὸ τὸ 7 ἀκολουθοῦμενον ἀπὸ 21 μηδενικά).

Ὅμως ἡ μᾶζα τῆς Γῆς εἶναι 6,10 εἰς τὴν 21ην τόννοι.

Τὸ τέρμα τῆς προόδου;

Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ σημερινὴ βιομηχανικὴ πρόοδος πρέπει νὰ ἐπιβραδυνθῆ ἢ νὰ σταματήσῃ πολὺ πρὸ τοῦ 2365, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχω-
μεν εἰς τὴν διάθεσίν μας παρά μόνον τὴν Γῆν.

Ἄλλ' αὐτὸ δεικνύει ἐπίσης ὅτι ἡ Σελήνη, ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ἀφροδίτη μικρὸν ἐπίδρασιν ἀσκοῦν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, διότι τὸ σύνολον τῶν τριῶν μαζῶν των μόλις φθάνει τὰς 1,21 φοράς ἐκείνης τῆς Γῆς. Ἡ ἐπὶ πλέον ποσότης αὕτη θ' ἀ καταναλωθῆ συνεπῶς ἐντὸς δωδεκαετίας ἀπὸ τοῦ 2365 μέχρι τοῦ 2379. (Ἐπενθυμίζω ὅτι ὁ homo sapiens ζῆ ἀπὸ 50.000 ἐτῶν καὶ ἔχει ὅλας τὰς πιθανότητες νὰ ζῆσῃ τοῦλάχιστον ἄλλο τόσον διάστημα).

Ὡς πρὸς τὰς ἐπιφανείας, ἡ Ἀφροδίτη εἶναι πρακτικῶς ἴση μὲ τὴν Γῆν, ἀλλ' ὁ Ἄρης ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 1/4 καὶ ἡ Σελήνη πρὸς τὸ 1/14.

Ἐὰν συνεπῶς ὁ πληθυσμὸς τῆς Γῆς ἐξηκολούθει νὰ διπλασιάζεται ἀνά τεσσαρακονταετίαν, ὅπως σήμερον, θὰ ἦτο δυνατόν οἱ ἄνθρωποι τῆς Γῆς νὰ ἐποικίσουν τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ἀστέρας μὲ τὴν ἴδιαν πυκνότητα ἐντὸς 50 ἐτῶν. Καί, φυσικά, τοῦτο ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι θὰ ἦσαν κατοικήσι-
μοι ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας κατοικεῖται ἡ Γῆ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατόν μὲ τεράστια ἔργα.

Οὕτως, ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐπιφάνειά των εἶναι 1,32 φοράς ἐκείνης τῆς Γῆς καὶ ἡ μᾶζα των 1,21 φοράς τῆς μάζης τῆς Γῆς, τὰ τρία γειτονικώτερα πρὸς ἡμᾶς ἄστρα δὲν ἔμποροῦν νὰ μεταβάλουν οὔτε τὴν φύσιν, οὔτε τὴν τάξιν μεγέθους των οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς ἀνθρω-
πότητος. Περιττὸν νὰ λεχθῆ ὅτι τοῦτο ἰσχύει πολὺ περισσότερον ἐφ' ὅσον ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ζητήματα των ἀποστάσεων, των θερμοκρασιῶν καὶ τοῦ ὀξυγόνου. Ἐπενθυμίζομεν ὅτι μὲ ταχύτητα 30.000 χιλιομέτρων καθ' ὥραν, ἐὰν χρειάζωνται 13 ὥραι διὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς εἰς τὴν Σελήνην θὰ χρειασθοῦν τὸ ὀλιγώτερον τρεῖς μῆνες διὰ νὰ φθάσῃ τὴν Ἀφροδίτην, τρισὴμισὶ διὰ τὸν Ἄρην καὶ τρία ἔτη διὰ τὸν Δία.

Μήπως αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ κατάκτησις τοῦ Διαστήματος δὲν ἔχει κανένα οἰκονομικὸν ἐνδιαφέρον; Ἡ ἀρνητικὴ ἀπάντησις θὰ ἐσήμαινε μὴ ἀντιμετώπισιν ὀλοκλήρου τοῦ ζητήματος.

Τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα

Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερθέντα φαίνεται νὰ δεικνύουν ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει νὰ λύσῃ τὰ προβλήματά της, πληθυσμοῦ καὶ παραγωγῆς, ἐν συν-
αρτήσῃ πρὸς τὴν Γῆν καὶ μόνην. Ἄλλ' ἡ ἐξερεύνησις τοῦ Σύμπαντος ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ σημαντικὰς οἰκονομικὰς συνεπειάς. Ἡ ἐξερεύνησις αὕτη ἀποτελεῖ μίαν πρόκλησιν, ἡ ὁποία ἐντείνει τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἔρευναν καί, ὡς ἐκ τούτου, ἐπιταχύνει τὴν βιομηχανικὴν πρόοδον. Ὡθεῖ πρὸς ἐξαιρετικὰς ἀνακαλύψεις, π.χ. εἰς τὰ κράματα μεταλλικῶν καὶ πλα-

στικῶν ὕλικῶν, εἰς τὴν ἠλεκτρονικὴν, τὴν ὀπτικὴν, τὴν κυβερνητικὴν, τὴν ἐνέργειαν.

Αἱ πραγματοποιήσεις αὐταὶ ἐπιτυγχάνονται κατ' ἀρχὰς εἰς μερικὰ ἐργαστήρια, τὰ ὅποια φρουροῦνται αὐστηρῶς ἀπὸ τὰς μυστικὰς ὑπηρεσίας. Ἄλλ' ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, συχνὰ δὲ καὶ μηνῶν, τὰ μυστικὰ αὐτὰ χάνουν τὴν σημασίαν των, ὑπερακοντίζονται ἀπὸ νέα μυστικά, πολὺ περισσότερον γόνιμα, ἀλλ' ὄχι ὀλιγώτερον πρόσκαιρα.

Οὕτως, ἡ τεχνικὴ διοχετεύεται, ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοτέρους ἐγκεφάλους τοῦ κόσμου εἰς τὰ μεγάλα ἐργοστάσια καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ βιοτέχνου. Καί, ταχέως, οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι, ἡ Σελήνη καὶ ὁ Ἄρης θὰ καταστοῦν αἱ ἐστὶν ἀνακαλύψεων καὶ αἱ πηγαὶ νέων προϊόντων. Καὶ θὰ συμβάλλουν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τῆς θελήσεως τοῦ προσπαθεῖν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων.

Βασικὸς συντελεστὴς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ

Εἰδικὴ Ἐπιθεώρησις ἐρένης προβλημάτων καὶ διαφημίσεως
δημοσίων σχέσεων, Marketing.

Μοναδικὴ ἔκδοσις εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ἡ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ἐνδιαφέρει τὸν βιομήχανον, τὸν ἔμπορον, τὸν διαφημιστὴν, τὸν σύμβουλον δημοσίων σχέσεων, κάθε ἐπιχειρηματίαν δημοσιότητος.

Ἡ μόνη ἔκδοσις ποὺ δημοσιεύει μηνιαῖα στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς διαφημιστικῆς κινήσεως τῆς χώρας μας.

Πληροφορία καὶ συνδρομαί : Λεωφ. Συγγροῦ 4 – Τηλ. 910.079

Διευθυντής : Μ. Β. ΠΑΥΛΙΔΗΣ